

## ĐÓA HỒNG TRI ÂN DÂNG LÊN ĐỨC MẸ MARIA



**Chị Maria Antonia - người Ba tây - là Nữ Tu Phan sinh Bác Ái và Đền Tạ. Chị có tên thật là Cecilia Cony. Chị sinh ngày 4-4-1900 và qua đời ngày 24-4-1939, trong hương thơm thánh thiện.** Trước đó, vì nhận ra các nhân đức anh hùng nên Bề Trên ra lệnh cho Chị tự thuật cuộc đời. Xin trích dịch phần Chị cầu cứu với Thánh Thiên Thần Bản Mệnh và nhất là, với Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA, van xin các Ngài can thiệp để cô bé Cecilia được đặc ân rước lễ lần đầu vào năm lên 6 tuổi.

Khi tháng 10 - tháng Mân Côi - bắt đầu con không có tư tưởng nào khác ngoài tư tưởng Rước Lễ Lần Đầu.

Nhiều lần nữ tu Irène bảo con phải đích thân thưa truyện với Mẹ Bề Trên Rafaela. Nhưng lần nào cũng thế, Mẹ chỉ trả lời bằng quơ: không từ chối cũng chẳng chấp thuận! Thật ra, con có dáng nhỏ thó của đứa trẻ lên 4 hoặc lên 5, nhưng lý do chính có lẽ tại trí khôn con còn quá non nớt. Tuy nhiên, con biết rõ Bánh Thánh là gì và

con rất yêu thích Bánh Thánh. Bánh Thánh là chính Đức Chúa GIÊSU. Vậy làm sao mà con không thể yêu mến Bánh Thánh được?

Phải mà Mẹ Rafaela biết được rằng đêm nào con cũng vùi đầu vào gối khóc ròng vì sầu khổ. Ôi, phải chi Mẹ biết được như thế, hẳn Mẹ sẽ động lòng trắc ẩn! Thế nhưng, Mẹ nào có biết có hay! Vì thế mà con cứ bị ray rứt vì niềm ước muốn không được thỏa mãn!

Thánh Thiên Thần Bản Mệnh là bạn chí thân duy nhất biết rõ nỗi niềm u uất của con. Rất nhiều lần trong đêm khuya vắng, con thức giấc, ngồi trên giường và than thở cùng Thánh Thiên Thần. Con luôn luôn kết thúc buổi tâm sự bằng việc cậy nhờ Thánh Thiên Thần đích thân can thiệp, nói với Mẹ Rafaela dùm con. Nếu Thánh Thiên Thần xin, hẳn Mẹ không thể nào từ chối! Than thở xong, con nằm xuống ngủ lại với niềm hy vọng tràn trề: thế nào cũng được như lòng sở nguyện!

Vào một đêm, đang nỉ non với Thánh Thiên Thần Bản Mệnh như thế, bỗng một tư tưởng loé lên trong đầu: Tại sao không xin thẳng ơn này với Đức Mẹ Rất Thánh MARIA, Mẹ Thiên Quốc của mình? Chắc hẳn Đức Mẹ sẽ truyền lệnh ngay cho cả Mẹ Rafaela nữa!

Sáng sớm hôm sau, lúc vừa thức dậy, con tức tốc chạy sang phòng có đặt bình Nước Thánh, trên đó có khắc hình Đức Mẹ Đồng Trinh MARIA. Mãi đến hôm nay, con vẫn nhớ như in lời nguyện bộc phát của con ngày hôm đó. Con thưa với Đức Mẹ:

- Lạy Đức Bà dấu ái nhân lành, con có niềm ước ao thật lớn lao: rước Đức Chúa GIÊSU Con Mẹ ngự vào lòng con! Nhưng Mẹ Rafaela không cho phép con rước Chúa, vì theo Mẹ, con còn bé tí teo. Vậy xin Đức



Bà cho con cao thêm một chút và truyền cho Mẹ Rafaela phải nhận ra chiều cao của con. Con để dành được mấy đồng bằng bạc đủ mua con búp bê trưng bày trong tủ kính ở "Tiệm Bán Đồ Chơi Trẻ Em". Nhưng thay vì mua con búp bê, con sẽ dùng số tiền đó để mua cho Đức Bà một bó hoa bụi toàn hoa hồng trắng. Rồi con sẽ đặt bó hoa nơi bàn thờ dâng kính Đức Bà ở nhà thờ .. nhưng với điều kiện là Mẹ Rafaela phải làm theo điều con ước ao. Chớ gì được như vậy!

Thánh Thiên Thần Bản Mệnh ở bên cạnh con và con biết rõ Thánh Thiên Thần cũng hết sức ước ao cho Đức Chúa GIÊSU ngự vào lòng con. Sau khi cầu nguyện như thế, con quay về phòng.

Ngày hôm đó, con đến trường như thường lệ. Nhưng Mẹ Rafaela không tỏ dấu gì nhận ra con lớn thêm một chút. Thật ra, con không nói gì hết vì tin chắc thế nào Đức Bà cũng cho con lớn thêm một chút, sau lời cầu xin của con. Cứ thế ba bốn ngày trôi qua mà Mẹ Rafaela không đá động gì đến chuyện có chấp thuận cho con rước lễ lần đầu hay không. Điều này khiến con ngạc nhiên rất nhiều. Thế là con quyết định lập lại lời đã xin.

Lúc tan lớp, con đứng gần nơi cửa Mẹ Rafaela sẽ đi qua. Trái tim con đập thành thịch. Con có cảm tưởng mình sẽ không thể thốt nên lời. Nhưng Thiên Thần Bản Mệnh ở bên con và chính Thánh Thiên Thần gọi ý cho con phải thưa như thế nào, để xin một ân huệ lớn lao! Thật ra con không phải nói lời nào hết, vì chính Mẹ Rafaela mở đầu trước. Vừa trông thấy con, Mẹ nói:

- Ồ, Mẹ biết rõ cô bé Cecilia muốn gì rồi. Vậy thì hãy làm như thế này: nếu Ba con cho phép, Mẹ cũng sẽ rất hài lòng!

Nếu con không phải giữ kẽ vì kính trọng Mẹ Bề Trên, hẳn con đã ôm chầm lấy Mẹ và vuốt ve thật triu mến như con vẫn làm với Ba và với má con. Nhưng con không dám! Vì thế, con chỉ ấp úng câu: "Tốt lắm Mẹ ơi! Con xin cảm ơn Mẹ nhiều". Về việc Ba con có cho phép không, con hầu như nắm chắc phần thắng. Bởi vì, Ba cho phép con làm tất cả những gì con muốn. Và hễ Ba đồng ý thì Má không Bao giờ chống đối. Và sự thật là như thế.

Vì trời đã tối, không thể đi mua hoa ngay được, nên con chạy đến bên tượng Đức Bà và xin Đức Bà ráng đợi một chút, ngày mai con sẽ mua hoa dâng Đức Bà, như lời con đã hứa. Rồi, con lấy bình Nước Thánh trên có tượng Đức Mẹ Đồng Trinh và hôn đi hôn lại nhiều lần. Con cảm ơn Đức Bà vì đơn sơ nghĩ rằng hẳn Đức Bà cho con lớn thêm một chút, nên Mẹ Rafaela chấp thuận cho con rước lễ lần đầu.

Ngày ngày hôm sau, con thực hiện lời hứa. Chị giúp việc dẫn con ra tiệm bán hoa. Con xin người bán hoa chỉ lựa cho con những đóa hoa hồng đẹp nhất màu trắng mà thôi. Rồi con dốc hết tiền để dành vào tay người bán hoa. Sau đó con đem hoa đến nhà thờ. Một vị Linh Mục con gặp ở nhà thờ đã đặt bó hoa của con nơi bàn thờ Đức Bà MARIA. Con cảm thấy mình thật sung sướng, vô cùng sung sướng.



... "Đức Chúa là Chúa Thượng phán như sau: Từ ngọn cây, từ ngọn hương bá cao chót vót, Ta sẽ lấy, sẽ ngắt một chồi non; chính Ta sẽ trồng nó trên đỉnh núi cao vòi vọi. Ta sẽ trồng nó trên núi cao của Israel. Nó sẽ trở cành và kết trái thành một cây hương bá huy hoàng. Muông chim đến nương mình bên nó, và ẩn thân dưới bóng lá cành. Tất cả cây cối ngoài đồng ruộng sẽ nhận biết chính Ta là Đức Chúa. Ta hạ thấp cây cao và nâng cao cây thấp. Ta làm cho cây xanh tươi phải khô héo và cây khô héo được xanh tươi. Chính Ta là Đức Chúa. Ta đã phán là Ta thực hiện" (Sách Êdêkien 17,22-24).

(Cecilia Cony, "Je Dois Raconter Ma Vie", Editions Téqui, 1988, trang 40-44)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt